

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5P/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205063
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8615205063.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté 1) V. Q., nar. XX.X.XXXX a 2) F. Q., nar. XX.X.XXXX, obe bytom XXX XX U. I. XXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, deti rodičov F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. I. XXX a R. Q., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, za účasti starej matky Q. L., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX U. I. XXX, o návrhu matky na zverenie maloletých do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 8P/20/2014-31 zo dňa 29.12.2014 tak, že zveruje maloleté V. Q. a F. Q. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Q. L..

Rodičia sú p o v i n n í prispievať na výživu maloletých V. Q. a F. Q. každý z nich v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne (v súčasnosti v sume 27,13 eura) na každú z nich od právoplatnosti rozsudku do budúcnosti, ktoré sú povinní platiť k rukám starej matky vždy do 15. dňa v mesiaci pod následkom výkonu rozhodnutia vopred.

Stará matka je p o v i n n á vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté V. Q. a F. Q. v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté a spravovať ich majetok má iba v bežných veciach.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Matka sa podaným návrhom domáhala zverenia maloletých do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Q. L..

Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/20/2014-31 zo dňa 29.12.2014 boli maloleté zverené do jej osobnej starostlivosti a otec bol zviazaný prispievať na ich výživu. Odvtedy sa jej rapídne zhoršil zdravotný stav tak, že sa už nemôže starať o maloleté. Otec je nezodpovedný a nedokáže sa postarať o maloleté. Preto sa dohodla so svojou matkou Q. L., že maloleté budú zverené do jej náhradnej osobnej starostlivosti.

Stará matka a kolízný opatrovník súhlasili s návrhom.

Súd vykonal dokazovanie rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/20/2014-31 zo dňa 29.12.2014 a zistil tento skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 8P/20/2014-31 zo dňa 29.12.2014 je zrejmé, že maloleté V. Q. a F. Q. boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zviazaný prispievať na ich výživu.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva minimálny rozsah výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu, ktorú musí mať dieťa zabezpečenú vždy. V súčasnosti podľa zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov činí 30 % výšky životného minima na zaopatrené nepľnoleté dieťa a nezaopatrené dieťa sumu 27,13 eura.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/20/2014-31 zo dňa 29.12.2014 boli maloleté zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zviazaný prispievať na ich výživu. Odvtedy sa matke rapídne zhoršil zdravotný stav tak, že sa už nemôže starať o maloleté. Otec je nezodpovedný a nedokáže sa postarať o maloleté. Matka sa preto dohodla so svojou matkou Q. L., že maloleté budú zverené do jej náhradnej osobnej starostlivosti, s čím jej matka súhlasila. Z uvedených dôvodov súd zveril maloleté do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, ktorej vymedzil rozsah jej práv a povinností k maloletým. Súd zviazal rodičov plniť svoju vyživovaciu povinnosť každého z nich v minimálnom rozsahu, pretože matka je v súčasnosti dlhodobo práceneschopná a u otca nie je zrejmé, či v súčasnosti pracuje a má nejaký príjem.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., pretože žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu. Takýmto druhom konania je aj konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 81 ods.1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 20. novembra 2015